

Reportage

Heen en weer

Een overtocht met een pontje is vaak een rustpunt tijdens de reis. Met de wind door de haren en uitzicht op het weidse water heeft de reiziger even de tijd om op adem te komen. Ontspannend, rustgevend en bovendien goed voor het milieu.

Connexion Water verzorgt de veerverbinding over verschillende rivieren en kanalen in Nederland. Dagelijks maken duizenden forenzen, toeristen en scholieren gebruik van deze veerponten. Zonder oponthoud op de dichtslibbende Nederlandse wegen bereiken reizigers op deze manier snel en comfortabel hun bestemming.

Handige verbinding

Tussen Velsen Noord en Velsen Zuid vaart minstens elke tien minuten een pont over het Noordzeekanaal. Met uitzicht op de hoogovens van Tata Steel gaat de pont zo'n 150 keer per dag op en neer, dag en nacht, het hele jaar door.

Binnen zes minuten sta je aan de overkant. Voor voetgangers, fietsers, landbouwvoertuigen en langzaam werkverkeer is de pont gratis, vrachtverkeer en personenauto's betalen een kleine bijdrage. De alternatieve route is over de sluizen van IJmuiden, tien kilometer verderop, of door de filegevoelige Velsertunnel.

Teamwork

Kapitein Marcel Hoitinga en pontwachter Fred Morianner hebben meestal samen dienst. "We kunnen prima met elkaar overweg", vertelt Marcel. "Dat is belangrijk want je zit acht uur met elkaar op de pont. Meestal gaat de tijd snel", vervolgt Marcel. "Maar 's nachts

kunnen acht uur lang duren. We varen wel eens zonder passagiers naar de overkant, want we vertrekken op gezette tijden. Ik doe dit werk al 28 jaar met veel plezier. Eerst was ik kapitein op de Fast Flying Ferry, maar door een nekhernia lukte dat niet meer. Ik ben gek op water: ik ben geboren en getogen in IJmuiden, werk op het Noordzeekanaal, zit in mijn vakantie aan zee en woon op een woonark."

Angst grootste vijand

Fred Morianner woont in Velsen Noord en is ook een watermens: "Ik douche elke dag! Mijn werk als pontwachter houdt in dat ik ervoor zorg dat fietsers, auto's en vrachtverkeer zich op de

Watercijfers | In 2010 had Connexion Water **16 schepen** in de vaart. Samen vervoerden zij **3,3 miljoen reizigers**

» Theo Joosten komt net uit zijn werk en gaat rechtstreeks naar een wielervedstrijd, een ploegentijdrit. Hij gaat elke dag op de racefiets naar zijn werk in Velsen Noord. 's Ochtends pakt hij de pont en aan het eind van de dag gaat hij meestal over de sluizen terug.

» Jeroen Schoonakker gaat elke dag met de pont. Hij werkt in Beverwijk op de kinderboerderij en gaat om 15 uur op de fiets terug naar huis. Over de sluizen fietsen is niet te doen. De pontwachter is heel aardig: hij maakt elke dag een praatje met hem.

goede plek opstellen en ik bedien de slagbomen en de klep. Ook mogen automobilisten en vrachtwagenchauffeurs bij mij afrekenen. Ik ben er ook verantwoordelijk voor dat er geen rottigheid ontstaat. Net hadden we scholieren aan boord die een snoepgevecht begonnen. Prima, maar ik wijs ze er dan wel even op dat ze de gemaakte rotzooi moeten opruimen. En dat doen ze ook.”

Fluiten en lachen

“Er zijn natuurlijk altijd reizigers die voor hun neus de slagboom dicht zien gaan”, zegt Fred. “Ik snap dat mensen dat niet altijd leuk vinden. Met de meeste reizigers maak ik overigens gewoon gezellig een praatje, al zijn het korte en vluchtige gesprekken: voor je het weet sta je alweer aan de overkant. De leuke aspecten van mijn werk? De omgang met mensen, lekker vrij zijn en heel de dag buiten in weer en wind. Ik ga fluitend naar mijn werk en lachend naar huis.”

Hekgolven

“Elke minuut verandert mijn uitzicht, elke vijf minuten verandert mijn lading!”, voegt Marcel daar aan toe. “Dat is toch prachtig? En bij storm moet je als kapitein laten zien dat je echt kunt varen. Bij een bepaalde wind slaat het water tegen de ramen van de stuurhut aan. Dan heeft iedereen aan boord een nat pak! Ik had een keer een man met een cabrio op de pont. Hij stond helemaal vooraan en kreeg zo’n hekgolf precies in zijn auto.”

Reizigers

“Per dag zetten we minstens vierduizend fietsers over”, schat Fred. “Met mooi weer komen daar nog dagjesmensen bij. De pont van 7.50 uur is meestal erg druk. We hebben dan tussen 350 en 400 fietsers aan boord, die ook op het middendek mogen staan. Het zijn voornamelijk scholieren en forenzen.” Marcel: “Ik ken de meeste reizigers die de pont nemen persoonlijk. Ik heb liefdes zien ontstaan

op het water! Wanneer de boot uit Engeland aangekomen is, hebben we veel vrachtverkeer dat naar Noord moet. Er passen vier vrachtwagens op de pont, maar als ze geladen zijn, kunnen we er maar drie meenemen.”

Terwijl de bellen van de slagbomen al rinkelen, roept een jongen tegen de pontwachter: “Meneer, mijn tas ligt daar nog! Kan ik hem nog even halen?” “Alleen als je heel snel bent”, antwoordt Fred. De jongen rent de pont af en grist bij de snackbar zijn vergeten tas mee. Ondertussen komt een vaste reiziger de pont opgelopen met twee softijsjes: voor de pontwachter en de kapitein. “Dit gebeurt ons regelmatig hoor”, zegt kapitein Marcel Hoitinga. “We hebben geen kantine, maar worden door sommige reizigers verwend.” Fred Morianner: “Je moet ons op Koninginnedag zien: dan krijgen we dozen vol oranje tompouces!” ♦

en legden zij **0,6 miljoen kilometer** over de Nederlandse wateren af.

➤ Cees Dekker zit met zijn vrouw, de twee kinderen en de hond op de pont. Ze gingen eigenlijk de hond uit laten, maar besloten even heen en weer te varen. Leuk voor de kleinkinderen!

➤ Yoni Aardenburg en Nathalie Koopman komen uit school. Yoni woont in Wijk aan Zee en Nathalie in Beverwijk. Ze nemen dagelijks de pont naar Velsen Zuid, waar ze naar het gymnasium gaan. Heel soms gaan ze met de bus via de Velsertunnel, maar dan doe je er minstens twee keer zo lang over. Als de pont er niet zou zijn, zouden ze nooit naar deze school zijn gegaan.